

دستور کار اقدام پنج ساله دبیرکل

۲۵ ژانویه ۲۰۱۲

جریان های تغییر در حال دگرگون کردن جغرافیای انسانی و فیزیکی ما هستند.

دگرگونی های جمعیتی، ظهور مراکز جدید پویایی اقتصادی، تشدید نابرابری ها در داخل و بین ملت ها، چالش ها نسبت به ضوابط اجتماعی موجود از سوی شهروندان بسیج شده و سرخورده، دگرگونی های سازمانی و مربوط به فن آوری که مردم را به طور مستقیم و به گونه ای که هرگز سابق نداشته به هم پیوند می دهد و تغییرات آب و هوا همگی پایه و شالوده دنیا و نظام جهانی ما را تحت فشاری بی سابقه قرار می دهند. این عوامل در حال ایجاد تغییر نه تنها فزاینده بلکه تصاعدی هستند. آن ها عمیقا به هم وابسته اند و پیوسته پیچیده تر می شوند. برای حصول اطمینان از این که نسل ما و نسل های آینده از فرصت های ارائه شده از سوی این واقعیت متغییر بهره مند شوند و بتوانند از خطرهای فزاینده بکاهند، جامعه جهانی به کارکردن به اتفاق به روش های بی سابقه نیاز خواهد داشت.

سازمان ملل متحد در موقعیتی منحصر به فرد برای تسهیل انجام چنین اقداماتی قرارداد زیرا می تواند راه حل های یکپارچه در زمینه مسایل و حوزه های به هم پیوسته مانند توسعه، صلح و امنیت، حقوق بشر و اقدام بشردوستانه ارائه دهد. سازمان ملل متحد می تواند گفتگوی جهانی برای رسیدن به راه حل های مشترک و بسیج مخاطبان جدید برای پیوستن به دولت ها و سازمان های بین المللی به منظور رسیدگی به مسایل جهانی و شریک شدن در فشارها را تسهیل کند، و می تواند هنجارها، ساختارها، و فرآیندهای جدید را برای همکاری بین المللی مشروع سازد.

پنج سال آینده برای تعریف و توافق در مورد اتخاذ دیدگاهی مشترک برای آینده، انجام سرمایه گذاری های شکل دهنده مسیر، گسترش جایگاه مخاطبانی که به اتفاق کار می کنند و درپیش گرفتن طرح بین المللی انعطاف پذیر اما مستحکمی که بتواند به فشارهای فزاینده به نظام بین المللی ما رسیدگی کند حیاتی خواهد بود.

سازمان ملل متحد می تواند نقشی اساسی در تقویت حکومت و مدیریت مطلوب بین المللی و ایجاد الگوهای همکاری سازنده برای مدیریت تهدیدهای بی سابقه و درخواست ها برای تغییر و استفاده از فرصت های جدید مربوط به نسل ها ایفا کند.

این دستورکار مجموعه ای از اقدامات را تعیین می کند که عقیده دارم جامعه جهانی باید طی پنج سال بعد مسوولیت انجام آن ها را برعهده بگیرد. این کار نیازمند بسیج تمامی منابع انسانی، مالی و سیاسی در دسترس سازمان ملل خواهد بود تا نوع همکاری جهانی را که ممکن، لازم و به موقع است تسریع کند. این کار همچنین تعهد دوباره ما را برای بسیج تدابیر حمایتی بین المللی مورد نیاز برای رسیدگی به احتیاجات توسعه اقتصادی-اجتماعی کشورهای دچار موقعیت های ویژه ایجاب می کند.

این دستورکار تدابیر ویژه مربوط به هریک از پنج فرصت مربوط به نسل ها و دو عامل توانمندساز اصلی را که در سخنان خود در مجمع عمومی در سپتامبر گذشته اشاره کردم شرح می دهد.

فرصت ها و ضروریات مربوط به نسل ها

اول- توسعه پایدار

۱- تسریع پیشرفت در زمینه آرمان های توسعه هزاره:

- نگهداشتن جهان در مسیر درست برای تحقق هدف های مربوط به کاهش فقرا تمرکز بر نابرابری ها، با انجام تلاش های ویژه در کشورهای دارای نیازهای ویژه و در کشورهایی که به پیشرفت کافی دست نیافته اند.
- تکمیل تلاش نهایی برای حذف مرگ های ناشی از بیماری های مرگبار اصلی: مالاریا؛ فلج اطفال؛ عفونت های جدید اچ آی وی مربوط به کودکان؛ کزاز مادران و نوزادان؛ و سرخک تا ۲۰۱۵.
- اجرای کامل برنامه جهانی مربوط به سلامت زنان و کودکان برای نجات ده ها میلیون زندگی، از جمله از طریق ارائه خدمات بهداشت باروری برای تامین نیازهای برآورده نشده جهانی.
- شکوفا کردن قابلیت های نسل های کنونی و آینده با خاتمه دادن به فاجعه پنهان جلوگیری از رشد تقریباً ۲۰۰ میلیون کودک با بسیج منابع مالی، انسانی و سیاسی متناسب با این چالش.
- ترغیب و تشویق پیشرفت انسانی (نسلی) با تسریع حرکت جهانی برای دستیابی به آموزش کیفی، مناسب و همگانی برای سده بیست و یکم.

۲- رسیدگی به تغییر آب و هوا:

- تسهیل کاهش (تغییرات) و اقدام برای انطباق و سازگاری در محیط:
 - حمایت از تامین مالی مسایل مربوط به آب و هوا از طریق فعال (عملیاتی) کردن صندوق آب و هوای سبز و قرارداد اعتبارهای عمومی و خصوصی در مسیری برای رسیدن به مبلغ مورد توافق ۱۰۰ میلیارد دلار تا ۲۰۲۰. حصول اطمینان از تحویل موثر همه اعتبارهای مالی دارای شروع سریع، تعمیق درک از هزینه های اقتصادی تغییر آب و هوا، و نیازهای مالی مربوطه، از جمله از طریق تعیین نقطه های داغ آسیب پذیر منطقه ای و زیرمنطقه ای.
 - تسهیل و اجرای موافقت نامه ها در زمینه کاهش انتشار گازها از جنگل زدایی و نابودی جنگل ها تا محافظت از جنگل ها و نگهداری از وسایل امرار معاش مردمانی که به آن ها وابسته اند.
- حصول اطمینان از انعقاد موافقت نامه ای فراگیر در زمینه تغییر آب و هوا که برای تمامی طرفین با نیروی قانونی براساس کنوانسیون چارچوب سازمان ملل متحد در زمینه تغییر آب و هوا قابل اجرا باشد، تا ۲۰۱۵.
- تقویت، دفاع و استفاده از علم مربوط به آب و هوا برای تدوین و ترویج سیاست مبتنی بر شواهد و مدارک.

۳- ایجاد وفاق و اتفاق نظر درباره چارچوب توسعه پایدار برای بعد از ۲۰۱۵ و اجرای آن:

- تعریف نسلی جدید از هدف های توسعه پایدار بر مبنای آرمان های توسعه هزاره و مشخص کردن نقشه راه برای بررسی از سوی کشورهای عضو.
- بسیج نظام ملل متحد برای حمایت از سیاست های جهانی، منطقه ای و ملی به منظور رسیدگی به اجزا و عناصر اصلی توسعه پایدار:
 - انرژی: بسیج اتحادی گسترده متشکل از دست اندرکاران متعدد بر مبنای ابتکار انرژی پایدار برای همه به منظور تحقق دسترسی همگانی به خدمات انرژی امروزی، دوبرابر کردن سرعت بهبود در بهینه سازی انرژی و دوبرابر کردن سهم انرژی تجدید پذیر در ترکیب انرژی جهانی، همه تا ۲۰۳۰.
 - خوراک و تغذیه: اتخاذ هدف های مورد توافق جهانی برای امنیت غذا و تغذیه، بسیج تمامی دست اندرکاران اصلی برای حمایت از کشاورزان و عمل آوران خرد پای مواد غذایی و افزایش انعطاف پذیری جوامع و ملت هایی که بحران هایی غذایی ادواری را تجربه می کنند.
 - آب: شروع به اقدام و اجرای ابتکاری در سطح کل ملل متحد برای تامین امکان دسترسی همگانی به آب آشامیدنی سالم و امکانات کافی دفع فاضلاب در جهان.
 - اقیانوس ها: موافقت با توافقی درباره اقیانوس ها که به ماهیگیری بی رویه و آلودگی اقیانوس ها با بهبود مدیریت آن ها و زیستبوم های ساحلی رسیدگی خواهد کرد و با تدوین چارچوبی نهادی و حقوقی برای محافظت از تنوع زیستی اقیانوس ها.
 - حمل و نقل: گردهم آوردن تامین کنندگان حمل و نقل هوایی، دریایی، کشتی، راه آهن، جاده و حمل و نقل عمومی شهری، همراه با دولت ها و سرمایه گذاران، برای تدوین و اقدام در زمینه توصیه ها برای شبکه ها و نظام های حمل و نقل پایدارتر که بتوانند به تراکم و آلودگی فزاینده در سراسر جهان، به ویژه در نواحی شهری رسیدگی کنند.
 - کار با کشورهای عضو برای تبدیل قطب جنوب به منطقه طبیعی حفاظت شده جهانی.

دوم- پیشگیری

۱- **حمایت از تدوین و اجرای برنامه های ملی برای کاهش خطر بلایا** که به چالش های فزاینده مربوط به تغییر آب و هوا، ویرانی محیط زیست، رشد جمعیت و شهرنشینی رسیدگی می کنند. در مورد کشورهای کمتر توسعه یافته تاکید ویژه لازم است.

۲- **قابل شدن اولویت در مورد هشدار زودهنگام و اقدام زودهنگام درباره پیشگیری از مناقشه خشونت آمیز با:**

- کشف، ایجاد ارتباط، گردآوری ویکپارچه کردن اطلاعات از سراسر نظام بین المللی
- حمایت از توانایی های ملی برای ایجاد تسهیلات و گفتگو
- حصول اطمینان از این که تلاش های سازمان ملل متحد در زمینه اعمال نفوذ شخصی، میانجیگری، ارائه خدمات در زمینه واکنش به بحران و نهادینه سازی صلح به سهولت و با سرعت قابل اجرا و اعمال باشند.

۳- **پیشرفت در جهت رویکردی پیشگیرانه نسبت به حقوق بشر با:**

- تهیه و تدوین چارچوبی برای تعیین خط مشی که عناصر اساسی مورد نیاز برای پیشگیری نقض های حقوق بشر را شناسایی و مشخص کند
- ایجاد چارچوبی پیشگیرانه که پیشرفت و کمبودها در استفاده از مجموعه ای از اسناد و مصوبات حقوق بشر را مشخص خواهد کرد
- ارتقای دستورکار مسوولیت برای حمایت

۴- **ایجاد انعطاف در برابر ضربه های مالی و اقتصادی خارجی** با کمک به کشورها برای شناسایی سریع آسیب پذیری ها و ایجاد شبکه های ایمنی اجتماعی کافی و خط مشی هایی که از رشد ناشی از کار حمایت می کنند.

سوم- ایجاد دنیایی امن تر و ایمن تر با نوآوری و اتکا به کسب و کار و تجارت اصلی ما

۱- **ایجاد مشارکتی بیشتر برای حفظ صلح**، با استفاده از تجدید تعهد نسبت به:

- سهیم شدن در فشار و همکاری گسترده با سازمان های منطقه ای
- حصول اطمینان از این که حافظان صلح توانایی ها و پشتیبانی لازم برای تحقق تقاضاهای با پیچیدگی روز افزون را با سرعت و چالاکی فزاینده داشته باشند
- افزایش توانایی سازمان ملل برای تامین محافظت از غیرنظامیان

۲- **ایجاد نظام بشردوستانه جهانی تر، پاسخگو تر و نیرومندتر:**

- افزایش همکاری بین سازمان های بشردوستانه، به ویژه از جنوب جهان (ملت های آفریقا، امریکای مرکزی و لاتین و بیشتر آسیا)، در سطوح محلی، ملی و منطقه ای، برای تقویت انعطاف پذیری و واکنش اضطراری جوامع، و ایجاد نظام نظارت برای ارزیابی پیشرفت در اجرای تدابیر مربوط به آمادگی
- ایجاد تعهد بین المللی مشترک برای تقویت شفافیت و تعهد نسبت به کمک، از جمله با حمایت از اعلامیه و دستورکاری جهانی برای شفافیت و تاثیرکمک بشردوستانه
- افزایش حمایت برای سازوکارهای تامین مالی مشترک، از جمله صندوق مرکزی واکنش اضطراری، و شناسایی منابع و روش های دیگر تامین مالی نوآورانه برای آمادگی اضطراری به اتفاق دست اندرکاران

- تشکیل اجلاس بشردوستانه سران جهان برای کمک به تعمیم دانش و تثبیت موفق ترین تجربه های مشترک بین طیف گسترده سازمان های فعال در اقدام بشردوستانه

۳- **احیای دستورکار جهانی خلع سلاح و عدم تکثیر** در حوزه سلاح های هسته ای و سایر تسلیحات کشتار جمعی و سلاح های سنتی، و تقویت نقش سازمان ملل در برخورد با مسایل مربوطه در حال پدید، از جمله ایمنی و امنیت هسته ای و تجارت سلاح ها، و مسایل مهم منطقه ای.

۴- **افزودن به انسجام و افزایش تلاش ها در زمینه مبارزه با تروریسم** برای پشتیبانی بهتر از کشورهای عضو در زمینه اجرای برنامه جهانی ضد تروریسم سازمان ملل به وسیله آن ها و برنامه های ملی ضد تروریسم خود آن ها. این کار باید شامل بررسی از سوی نهادهای بین دولتی مربوطه درباره ایجاد یک هماهنگ کننده واحد ضد تروریسم سازمان ملل باشد.

۵- **رسیدگی به خطر تشدید شده قاچاق مواد مخدر، دزدی دریایی و جرایم سازمان یافته** با بسیج اقدام دسته جمعی و ایجاد ابزارهای جدید و برنامه های فراگیر منطقه ای و جهانی. این کار نیازمند یکپارچه کردن واکنش های مربوط به حقوق بشر، بهداشت همگانی و حکومت قانون خواهد بود.

چهارم- حمایت از ملت های در حال گذار

۱- **گسترش نمونه های موفق و افزایش توانایی و حمایت سازمان ملل در حوزه های کلیدی** مزیت نسبی، از جمله نهادهای سازی صلح، حقوق بشر، حکومت قانون، یاری انتخاباتی، آشتی ملی، حل اختلافات، تدابیر و مقررات ضد فساد، تدوین قانون اساسی و ترتیبات تقسیم قدرت و روش های دموکراتیک.

۲- **حمایت از "توافق های گذار"** با هدف های راهبردی مورد توافق و پاسخگویی متقابل در محیط های شکننده و دچار مناقشه.

۳- **حمایت عمومی برای و ایجاد عصر پاسخگویی** با مبارزه با مصونیت برای جرایم جدی بین المللی از طریق تقویت نظام عدالت کیفری بین المللی، که با تدابیر توانمندسازی برای تقویت نظام های قضایی ملی پشتیبانی شده، تقویت و توسعه داده شود.

۴- **تشدید همکاری راهبردی و عملیاتی** با سازمان های بین المللی و منطقه ای، از جمله موسسات مالی بین المللی و بانک های توسعه منطقه ای، و دست اندرکاران دیگر.

پنجم – کار با و برای زنان و جوانان

۱- **تشدید تلاش سازمان ملل برای پایان دادن به خشونت علیه زنان** با حمایت بیشتر از کشورها برای تصویب قوانینی که خشونت علیه زنان را جرم به حساب آورند و برای قربانیان جبران خسارات و حقوق دادخواهی پیش بینی کنند، امکان دسترسی زنان به عدالت و تعقیب و پیگرد عوامل خشونت علیه آنان را فراهم سازند.

۲- **حمایت از مشارکت سیاسی زنان در سراسر جهان** با تشویق کشورها به تصویب مقرراتی که دسترسی برابر زنان به رهبری سیاسی را تضمین کند، با مدیریت انتخابات (ها) برای حمایت از مشارکت زنان و پرورش توانایی های زنان برای این که رهبران بهینه و موثر باشند. بذل توجه ویژه به برنامه اقدام هفت ماده ای دبیرکل درباره مشارکت زنان در نهادهای سازی صلح.

۳- **تدوین دستورکاری برای اقدام به منظور حصول اطمینان از مشارکت کامل زنان در بازیابی اجتماعی و اقتصادی** از طریق مشارکت دست اندرکاران متعدد با دولت، بخش خصوصی و جامعه مدنی. این کار باید شامل توصیه هایی در زمینه قوانین ارث، دستمزدها، مراقبت از کودکان، تقسیم کار و مالیات ها باشد.

۴- **رسیدگی به نیازهای بیشترین نسل از جوانانی که جهان تاکنون شناخته** با تعمیق تمرکز برنامه های موجود در زمینه اشتغال، کارآفرینی، جذب سیاسی، شهروندی و محافظت از حقوق، آموزش، از جمله درباره بهداشت باروری بر روی جوانان. نظام ملل متحد برای کمک به پیشبرد این دستورکار یک برنامه اقدام تدوین و اجرا، یک برنامه داوطلبی جوانان زیر چتر داوطلبان سازمان ملل ایجاد و مشاور ویژه جدیدی برای جوانان منصوب خواهد کرد.

توانمندسازان

اول - کنترل و استفاده از قدرت کامل مشارکت در سراسر محدوده فعالیت های سازمان ملل

۱- **افزایش توانایی سازمان ملل برای فعالیت در مشارکت های دگرگون کننده دارای دست اندرکاران متعدد** با بخش خصوصی، جامعه مدنی،

نیکوکاران و بشردوستان و محافل دانشگاهی در سراسر مجموعه گسترده تری از حوزه های موضوعی با ایجاد "تسهیلات مشارکت سازمان ملل" جدید، که باعث تسریع انجام تعهدات و ترویج و حمایت از پاسخگویی خواهد شد.

۲- **ادغام وظایف به منظور ایجاد توانایی منسجم برای مشارکت شامل "توافق جهانی" و "تسهیلات مشارکت سازمان ملل" و هماهنگ کردن تلاش های مشارکتی در سراسر نظام ملل متحد.**

۳- **افزایش توانایی سازمان ملل برای همکاری با مخاطبان سنتی و جدید** با استفاده از مجموعه کامل ابزارهای ارتباطی، از جمله رسانه های اجتماعی.

دوم - تقویت سازمان ملل متحد

۱- **حصول اطمینان از تحقق موثرتر مأموریت ها و انجام کارهای بیشتر در چارچوب محدودیت های شناخته شده منابع از طریق نوآوری و تغییر ابتکارهای مدیریتی،** از جمله با تسهیل بررسی فرایند کنونی بودجه.

۲- **ایجاد نیروی کار امروزی مورد حمایت یک دبیرخانه جهانی** که منابع مالی، انسانی و فیزیکی، فن آوری اطلاعات و دانش را بهتر، از جمله از طریق اجرای درست و قاطعانه ابتکار Umoja، تقسیم کند.

۳- **بازتر، انعطاف پذیرتر و پاسخگوتر کردن سازمان ملل متحد،** از جمله با ایجاد نظام برنامه ریزی، پاسخگویی و مدیریت مبتنی برنتایج، با کارآمدترکردن روش تنظیم بودجه و اجرای مدیریت خطر در سطح کل نظام ملل متحد.

۴- **شروع نسل دومی از "تحويل به عنوان یک"** (نام گزارش و ابتکاری از سازمان ملل است که از سوی هیأتی که به دستور کوفی عنان، دبیرکل وقت سازمان در ۲۰۰۵ تشکیل شد در نوامبر ۲۰۰۶ انتشار یافت. در آن گزارش شیوه های فعالیت منسجم تر و موثرتر سازمان در حوزه هایی مانند توسعه، یاری بشردوستانه و محیط زیست بررسی

شده است)، که روی مدیریت و نظارت برای نتایج، با تضمین پاسخگویی بیشتر و نتایج بهتر تمرکز خواهد کرد.

۵- **افزایش ایمنی و امنیت کارکنان سازمان ملل** با همسو کردن منبع امنیت و تصمیمات پرسنل از طریق تمامی فرایندهای بودجه و برنامه ریزی مربوطه، با افزایش توانایی های تحلیل تهدید امنیتی در بیشتر مراکز سازمان ملل در محل و با بهتر کردن آموزش بین المللی امنیت کارکنان برای مقابله با محیط های خطرناکی که سازمان ملل در آن ها فعالیت می کند. سازمان ملل باید به حمایت خود برای کارکنان دچار آسیب و لطمه روحی و روانی نیز بیافزاید.